Läkarna och arbetsgivarna startar dialog om fortbildning

Fortbildning för läkare måste även kopplas till verksamhetens utveckling – läkaren har inte bara ett ansvar mot patienten utan också mot organisationen. Det framhölls från arbetsgivarna vid en rundabordskonferens i april om fortbildningen, med deltagande från läkarorganisationerna, landstingen och Landstingsförbundet.

Konferensen arrangerades av Landstingsförbundet som ett led i pågående diskussioner med Läkarförbundet och Läkaresällskapet om läkares fortbildning.

Ett tiotal personer deltog från läkarnas organisationer och nära 20 från arbetsgivarsidan – främst sjukvårds- och sjukhusdirektörer, chefsöverläkare och personalchefer.

Läkarna företrädde bl a av överläkare Per-Erik Lundgren, Malmö, som gav en kort presentation av de problem som Läkarförbundet har identifierat i sitt fortbildningsprogram och lyfte särskilt fram bristen på utvecklingssamtal och systematiska fortbildningsplaner.

Överläkare Ulla Feuk, Uppsala, och avdelningsläkare Marie Wedin, Helsingborg, kompletterade med lokala erfarenheter.

Patientfokusering

Från arbetsgivarsidan redovisade Landstingsförbundets kvalitetsansvariga Margareta Palmberg och Michael Bergström det arbete som där bedrivs i anslutning till den senaste Dagmaröverenskommelsen.

Man försöker ta fram metoder för verksamhetsutveckling med sikte på en mera patientfokuserad och ändamålsenlig hälso- och sjukvård. Här är fortbildning/kompetensutveckling en integrerad del. Sjukvårdsdirektören Peter Bæckström, Örebro, berättade om sitt landstings fortbildningspolicy för distriktsläkare.

Verksamhetschefen Klas Olov Skoog, ögonläkare i Linköping, berättade om hur man i Östergötlands läns landsting arbetade med att knyta ihop framtidsplanering med fortbildning, verksamhetsutveckling och ledarskap.

Verksamhetsutveckling viktig

I den allmänna diskussionen betonades från arbetsgivarsidan att man vill ha en direkt koppling mellan verksamhetens utveckling och läkares fortbildning. Huvudmännen vill t ex ha en diskussion om variationer i praxis och kostnader.

Men läkare är svåra att engagera i diskussionen om strategi och utveckling, hävdades det. Medvetenheten är bra på chefsöverläkarplanet, men sämre bland »vanliga specialister».

Läkarorganisationerna betonade att det behövs en kontinuerlig dialog om fortbildning mellan verksamhetschef och medarbetare. Självklart måste diskussionerna utgå från verksamhetens krav och mål.

Ledarskap är viktigt, men cheferna måste också få stöd från sin arbetsgivare för att klara sin svåra roll. Det finns alltför litet utrymme i det dagliga arbetet för reflektion, att systematiskt söka ny kunskap, att lära av kolleger och att arbeta tvärprofessionellt.

Läkarförbundet presenterade vid konferensen ett förslag till en »vägvisare» för utvecklingssamtal. Det är ett slags checklista som tar sikte på dokumentation av fortbildningsbehov och uppföljning av genomförd fortbildning och dess effekter.

Nytt möte övervägs

Mötets ordförande, Toivo Heinsoo, Landstingsförbundet, summerade konferensen med att föreslå att deltagarna definierar vad man vill uppnå inom förslagsvis ett år. Ett nytt möte inom samma krets borde äga rum under året.

Tills vidare borde man

– sprida kännedom om de pågående diskussionerna,

– undersöka möjligheterna att i Landstingsförbundets nätverk kring verksamhetsutveckling stödja ett projekt med inriktning på fortbildning/kompetensutveckling för att finna former för en bättre dialog om vårdens utvecklingsfrågor,

– studera litteratur om läkares lärande (som borde diskuteras nästa gång).

Toivo Heinsoo nämnde också att han tänkte ta upp frågan om läkares fortbildning vid Spris årliga konferens för sjukhusdirektörer som äger rum i maj.

Uno Käärik

Regeringsförslag

Förstärk utbildningen i försäkringsmedicin

Läkares utbildning i ämnet försäkringsmedicin är inte tillräcklig. Det anser regeringen och anser att ämnet ska få större plats både under allmäntjänstgöring och specialiseringstjänstgöring.

I propositionen Samverkan, socialförsäkringens ersättningsnivåer och administration mm, Prop 1996/97:63 behandlas en rad frågor med anknytning till socialförsäkringen.

En av delfrågorna gäller sjuk- och arbetsskadekommitténs förslag om att ämnet försäkringsmedicin bör ingå i läkarnas grundutbildning.

Regeringen konstaterar att läkares intyg och utlåtanden är av stor betydelse och att de kan få stora ekonomiska konsekvenser för samhället. Man konstaterar också att den utbildning läkare får i försäkringsmedicinska frågor inte alltid står i relation till de konsekvenser intygsskrivandet får.

När det gäller grundutbildningen bestämmer respektive högskola utbildningens närmare innehåll. Regeringen kan därför inte bestämma att försäkringsmedicin ska ingå i grundutbildningen.

När det däremot gäller allmäntjänstgöringen och kraven på specialistkompetens är det Socialstyrelsen som utfärdar föreskrifter om vilka krav som gäller. I propositionen skriver därför regeringen att Socialstyrelsen bör överväga att se över sina föreskrifter för att förstärka ämnet försäkringsmedicin under allmäntjänstgöringen och vilka krav som ska gälla för specialistkompetens.•

Tipsa om nyheter!

Ring till Läkartidningens samhällsredaktion och berätta om vad som händer på ditt sjukhus eller i ditt landsting.

Ring nyhetsredaktör Kristina Johnson 08-790 34 97 eller journalist Peter Örn 08-790 34 59.

Du kan också skicka e-post till oss: kia.johnson@lakartidningen.se